

Międzymurze Jana Zachwatowicza

Dzielnice: Śródmieście

Osiedla: Stare Miasto

Atrybuty: Nazwy pamiątkowe Naukowcy

Rok utworzenia nazwy: 2011

Opis

Jan Zachwatowicz (1900-1983) - profesor, historyk architektury, konserwator zabytków. Pochodził z Gatczyna niedaleko Sankt Petersburga, w tym drugim mieście ukończył Instytut Inżynierów Cywilnych. Po przyjeździe do Warszawy, z którą związał się do końca życia, nostryfikował dyplom architekta na miejscowej Politechnice, pozostając na tej uczelni początkowo jako asystent przy Katedrze Rysunku Odręcznego. W 1930 roku przeniósł się do Zakładu Architektury Polskiej i zostając najbliższym współpracownikiem prof. Oskara Sosnowskiego. Po jego tragicznej śmierci we IX 1939 roku przejął obowiązki kierownika, dodatkowo prowadząc tajne zajęcia. Był również koordynatorem prac służb konserwatorskich w Delegaturze Rządu na Kraj, przygotowując je do pracy po wyzwoleniu. W 1945 roku został jednym z organizatorów Biura Odbudowy Stolicy i ogólnopolskiej służby konserwatorskiej. Opracował najpopularniejsze metody odbudowy, konserwacji i adaptacji zabytków. Należał do grona członków Wydziału IV Polskiej Akademii Nauk a także wielu towarzystw zarówno polskich, jak i zagranicznych. Był realizatorem odbudowy takich stołecznych zabytków, jak staromiejskie mury obronne, archikatedra św. Jana a także restytucji Starego Miasta (sprzeciwił się zarówno pozostawieniu gruzowiska jako symbolu zniszczeń wojennych, jak i zabudowy tych terenów nowoczesnymi blokami) oraz Zamku Królewskiego. Zainicjował powstanie Międzynarodowej Rady Ochrony Zabytków (ICOMOS). Był autorem książek "Architektura polska", "Ochrona zabytków w Polsce". Przed wojną mieszkał w willi przy ul. Malczewskiego 18. Zmarł w Warszawie.

Spoczywa:

Cmentarz Powązkowski, kw. 166, rząd VI, miejsce 25.

Upamiętnienia:

pl. Zamkowy - tablica.

Ciekawostki

Stan obecny:

Data nadania nazwy: 2011.04.14
